

A

189

VI.

Jóveders: Pál és Diszplvi
Krisztof 1703-ban írt unit. v. ill.
versenkh. XIX. századi masorlatu
1-18 számott lap (2. és 10. lap
üres)

A. R. N. K. Akadémiaja Kolonori
Feltárásh. 3. sz. sz. Kinyotara
Jehet: 757

ILLUSTRE
Fidelitatis & Innocentiæ
JUBAR.

Quod
Phœbo Minervæq; sacra Musarum
Caterva

Felici ac exoptato ab Aulâ suæ
Majestatis reditu

VIRI ILLUSTRISSIMI ac AMPLISSIMI DOMINI,

DOMINI
JOHANNIS SAROSI,

vidit Coruscum

In *Illustri Collegio Unitariorum Claudiopolitano*
Annô 1703. Die 2. Januarii.

CLAUDIOPOLI.

Apud Viduam **ANDRÆ LENGYEL.**

ILLUSTRE
Fidelitatis & Innocentiæ
J U B A R.

Quod
Phœbo Minervæq; sacra Musarum
Caterva

*Felici ac exoptato ab Aulâ suæ
Majestatis reditu*

VIRI ILLUSTRISSIMI ac AMPLISSIMI DOMINI,

DOMINI

JOHANNIS SAROSI,

vidit Coruscum

In Illustri Collegio Unitariorum Claudiopolitano
Annô 1703. Die 2. Januarii.

CLAUDIOPOLI.

Apud Viduam ANDRÆ LENGYEL.

Nunc Heliconis amœna veni de colle Camœna
 Tangat Apollo lyram vario modulamine miram
 Cur ita? quæris? erit dignus mores et amores
 Qui ferat hosce meros. Dic quis? Alacritissimus Heros
 Estne Heros? seros est dignus vivat ut amos
 Reddidit hunc oris Deus his, hunc omnibus horis
 Omnes clamabant sincerâ voce vocabant
 Cur aberat? quæ causa viæ, tantæque ruinae?
 Invidiæ? an iræ? aut dicas, cur cogitur ire?
 Profugus? an exul, tam puro pectore Consul?
 Proditor an Patriæ? vel pacis fœdera pactæ
 Solvit? pro grege Rege sine et sine lege fideque
 Jura ministravit? vel diploma fors violavit?
 Non ita. Vita decorafuit, fax aurea luxit.
 Candor erat sudus radians ut in æthere sidus;
 Nec prece, nec pretio fixit nova neve refixit
 Jura semel data, sic rectum justumque colebat:
 Atiamen atratis nigrarant nubila fatiis
 Hanc sine nube facem, tam puro lumine lucem.

4
Proh superi! quid ais? sciri si sondibus auri
Lucida fax, aut insignes sedantur et ignes
Ne mirere serena quod eclipsentur et atra
Sepe meros soles intercipit invida moles
Aëris et maculae fuscant quæ luce coruscant
Sydera, sepe faces fiunt caligine faeces
Candidior sit olore licet, niveoque colore
Quisque tamen livor tingit vel crimina finget
Sicereum si suspicias Hypparche senatum
Zodiaci non signa suum nec climata plerum
Describunt numerum nec habent ex ordine cursum
Orbe suo motus vortex (quo splendet Orius)
Latus ad Occiduum est casum sed non dedit astrum
Austriacus quia sol nubem radiis fugat omnem.
Explicat implicitum fati et nubibus atris
Sidus et omne jubar, lumen, quo fulserat ante
Ante quibus radiis luxit titulisque refudit,
Sede priore sedere prioraque jura tenere
Dat sua Majestas clemens Regisque potestas
Ensis hic ales suetus defendere tales
Degeneres pullos si sol non arguat illos
Austriacusque Leo generosum corde Leonem
Diligit hungaricum, quia noscit ab ungve Leonem
Quem tanto donavit honore et amore beavit
Qui jam disjectis, et pulsis nubibus atris

Fortunante Deo saevo adversante nunc Eo
Redditus est nobis puro de pectore votis
Excellens Heros, virtutibus inclitus Heros
Redditus est nobis, tecum sunt reddita nobis
Gaudia, cunctorum sunt reddita vota bonorum
Charior es nobis thesauro, charior auro
Te veniente venit croceis aurora capillis
Te veniente dies venit at nox atra refugit
Latos fers vultus pulsos post hosce tumultus!
Ales grandævi sicut reparabilis ævi
Nasceris ut pernix isto de pulvere phoenix
Nasceris huic orbi, tecumque renascitur orbis
Natalemque tuum gestit celebrare secundum
Diva cohors, et Apollo melos (dictante Minerva)
Suave canit suadens ut et ora loquantur et æra
Scribite (ait) plausus et lotos sumite vultus
Fundite sincero votis de pectore totis
Laudes; Excelso sit honor sit gloria celo
Sintque Deo grates (Deus Austriacosque penates
Teque tuosque diu servet servavit ut usque)
Quo-duc nunc sospes nobis quoque charus es hospes
Quo protegente meros et seros Nestoris annos
Vive, vigesce, vire, terra sine nube quiete
Vive novum dum ver floret, tibi nectare roret
Æther et Astra polus dum verset, vive beatus

Vive

Vive quousque voles, nunquam tegat invida moles
Nube tuos soles. (Livor jam comprime folles)

Vive vehet roseas dum clarus Apollo quadrigas
Vive suas moveat Phoebe dum pallida bigas,

Ne noceant unquam furice tibi fortis iniquae

Neve dolus divore lacepsat, abinde facepsat

Zoilus, infidia fraus invidiaeque minaeque

Absint bella, trium manus absit avara sorarum

Magni Herois ab oede supina recede ruina.

Tristis Erymnis ab hinc spiras quas faucibus iras

longius arcebis, claudesque rudentibus Orci

Martis ab hinc eat ensis honoris at aurea messis

Floreat, at cana splendet eburnea frontis

lux, redeant anni salvi sanique JOHANNI,

Templora cara tibi lauro cingantur et auro

Ecclypsata semel clarescat, lux tua semper

Astra super scandat radios super cethera fundat

Fama, decusque tuum, virtus et gloria crescat,

Nomini's elogium, cessum conscendat olympum

Solis utramque domum fastis et laudibus imple

Quae relegat stupeatque olim ventura vetustas

Posteritasve, canent has secula posthuma doctes

Teque tuasque imitabitur, et mirabitur orbis

Virtutes; omni palmâ tu dignus es almâ

Sicut enim surgunt almæ sub sub pondere palmæ

Teque

7
Tēque premat virus quamvis, sed ad æthera virtus
It, te adversa docere queunt, tibi nulla nocere,
Nil nocet assultus fraudis, quia culmine fultus
Ætheris es, celsique poli (cui gloria soli)
Huicne noceat dirce? vance sine viribus iræ
Gordia se totos nectant in fœdera nodos
Hostes, conjurent, socias astusque dolusque
Jungant fraude manus, huic est in corpore Janus
Magnanimusque vigor, (quam varus ~~est~~ es inride livor!)
Austriaco certè totos dissolvere nodos
Es potis Ense, thronus tibi nam succurrere prokus
Tēque fovere Leo generoso corde Leonem,
Ensiser hic alis ales teget, ipse sub illis
Vive, quiesce, vige, flore. Perfundite rore
Nectaris, ambrosiâ saturate, venena cavete
O Superi! servate sinistra recedite fata
Hunc Charites donate, serena voce sonate
Dii servate Patrem Patriæ servate JOHANNEM
Huic Deus una salus, sit dignus vivere salus
Huic veniant plenis Cælo jam gaudia velis
Vita sit huic omni vivax ævo sine navo.

Descripsit Joannes Simón de His Radats, Parochus Siméofatensis
lenitarius in Anno 1877, 12° Septembris.

9

AZ
Erdemes és Közönséges joknak
hasznát maga kárával forgato
Tanácsos Elmének

ALHATATOSSAGA.

Mellyet
Mivel a' ritka Tanácsu és Méltóságos
Tekintetü KIS SAROSI

SAROSI JÁNOS

URBAN &c.

Számos ízben, a' sirban nem szállható
igasság meg-tapasztalt, és mostan-is érdemes Virtus-
sinak szárnyain Isten engedelmeből Hazájában vi-
rágzó állapotban érkezett; Ennek örök emleke-
zetire, a' jó erköltsel töldellő Unit: Parnassusban forgal-
matoskodó méltatlan Iffiak közzül:

JÓVEDETSI PAL és

Désfalvi SIMON CHRISTOPH.

URI Méltóságához illendő Gimerül, e' Csekély
verseket Anno 1703. Die 2. Januarii.;

alázatosan irták.

KOLOZSVARATT.

Nyomtatott LÉNGYEL ANDRASNENAL, 1703. Eftendőben.

Nincs egyéb állandó semmi csak a Virtus
 Gyávos sötétben is é világos Pharus
 Sötét homályban is fénylik mint Phosphorus
 Kezelve hányain nem jár mint Protheus
 Ugas az tartják meg maradandónak
 A mi mindenkoron azon valóságnak
 Meg felel amúira az egy állapotnak
 Hogy nincs meg tetézése kisebb s. nagyobb ságnak
 Eroppantott világ a' mióta hogy lett
 Nap, hold, és a' fényes Isillag teremtett
 Er el terült földre ember helyhez tetett
 Mennyi, mely mértékben, s. hánykor ebből részt vett
 Mégis az mélységét ha ki ennek méri
 Mint emek előtté fenekét nem éri
 Nintsen senkinek is oly fizetett béri
 Hogy arral bé érje, hol fokott az éri
 Évilágon levő nagy elméjü Bölcsék
 Kik emberek köröte voltak majd Átlétek
 Tudományra néve azon bölcseségek
 Mégis erre néve semmire nem mentek
 Allyn elé' Roma s. minden Tanácsosa
 Nemes Athenának egész Afesora
 A nyelvres Cicero, azok szoszollosza
 Ki fog itt mindenik, mintz fundamentuma.
 Julius bár nyenjen itt köves Koronát
 Híve' kezében zöldello Palma fát

Kialt.

144

12

Kiáltson serege bátor Diadéját
Ha vitt Ellenségén kívánt victoriát.
Cato szoltyon elé fontos tanácsával
A' híres Julius ékes szollásával
Nestor mézzel folyó nyelv folytatásával
Meg tökélik bár el hitesse magával
De nem tsuda mert e' csak Istenhez illik
Es ilyen mértékben ő benneis fénlík
Ha kik meg vizsgálgák fő jonak őtt telik
Noha táboritva másokrais esik
A' kik tudni illik tö rést ebbe vöttek
Is a' kilente böls Musák tején nevedtek
Aróktól vett jeles tudománt követtek
Minden dolgokban jól csak ezek épültek
A' szépnék v. a' jóhak darabot az uttya
Azért van ő neki bősűs állapottja
Igen kevésnekis kezében a' koltja
Az mellyel Zárjait könnyen meg nyithattja
A' mi kellemetes nehez akkor jutni
Edest keferüvel szoktak egyvelitni
A' ki azért gzenge Rosát akar sedni
Kemény töviss fogja újait sérteni
Isak a' drága könek szerzéje miben áll
Boréási szelen ember meddig strázsál
A' míg az erire e' köveknek talál
Azután ereje felett mennyit áskál
A' Betsületnekis tövévényes uttya
Nagy munka v. fáradtság ösvényeit tartja

13.
Sok ezer gondoknak sullyos terhe állja
A nagy szívt s rémes vért ugyan meg mustrállja
Feles virtusoknak szép emlékezete
Sirban nem található élő neve s. híre
Lassu halgatásnak bágyott nyelveire
Nem juthat a néma feledékenységre.

Sokat a' halál sellyjében bé vár
Akkor is a' virtus semmi homályt nem vár
Porból is meg újul mint a' Phoenix madár
A mely böltséggnek sebes szárnyain jár
Töran éz, ért Tanács valamely személyben
Okos s. bölts értelm férkezett ég testben
Mélto' hogy míg a' nap tündöklök az Égen
Erdemlett virtusa nevedgyék s. éltén.

Er az ég Crimere a' szép ditsőségnek
Melyre a' nagy szívek gerjedezve égnek
Az érdemes elmék mind ide sietnek
Mert itt van Pálmája a' jó hírnök s. névnek

Itt zöldellik a' szép s. méltó érdemesség
Itt lakik s. itt vagyon az igaz Nemesség
Nagy elme töréssel keresett ditsőség
Ritka érdemeiből s. jókból álló böség
Mind ezek szép hírét emberek nevelik

Míg a' nap az Égen jár addig viselik
Keletről nyugatra neveket terjesztik
Halál sellyjéből életre emelik.

Hol

Hol a' nemes elme hanykodik v. vetődik
 Mely gondolatiban nyughatatlan kodik
 Faradox semmitől nem is izonyodik
 Szélgát hog' el érje abban forgatodik
 A nagyra vágó szív meg nem ijethetik
 Sullyos dolgokban semmit nem féltelik
 Nagobb terhek alatt inkább emelkedik
 Kemény inségekben meg áll, v. el nem bomlik
 Mert nincs Természetben semmi is oly vérsen
 Serény igyekezet hová ne érhesen
 Sebés szárnyaival el ne repülhesen
 Sűrű gondjaitól ki ne evezhesen.
 A régi Bölcséknek sorsa példa ebben
 Vék a' Republikát fundálták elvöbben
 Ezek ha mi jó út volt a' Természetben
 Ezek elméjekkel fel lettek serényen
 Nem kevés gondokkal tűzödött elméjük
 Hol jobbra, hol balra fordult merentjeik
 Kedves Harajokért fogságot vettek
 Exiliumban is gyakorta küldettek.
 Híres Aristhides jeles vitézjéért
 Athenás városból ismét dolgaiért
 Kámlivárára a' közönséges jóért
 Küldeték v. kenvede hű polgáratyáért

Hasonló

2

Haszonló dologban forgott Demosthenes
 Kedves Baráttyját el ment Abderithes
 Komorán követte utyát Xenophanes
 Mind ezek közt bátrabb volt a' Thacidides.
 A' Romai Janais körül Pompilius
 Szerentének sullyát viselte Iulius
 De hogy tölle el nem távozott a' virtus
 Ily sötét gátsbanis fémlét mint ég szelus.
 Mert mi vagon tisztább ragyogó Napfénynél
 És kíváncsabb ö fel jövőjénél
 Kivált ha tündöklék a' Déli szép színnél
 Mégis tovább nem jut a' sötét Estvénél.
 Kívánt ekeféjét homály be' borította
 Minden Deliségét Ekkora be' vonnya
 Ékes sugarait csak ég felhő tartja
 Kéves sötétségis mindig váltottatta
 Nyilván vagon: gyákos homályban még en el
 De viszont világos köztály kinben kel fel
 Gyászban borultokoz meg újit fényével
 Meg szomorodtakot be' tölt vig örömmel.
 Szerentse forgatta Természet dolgait
 I ha ki benne veti egész tellyes hűtöt
 Mikor inkább biznék meg rántya sinoriz
 Hogy ne tölthesse be' minden kívánságát

Júl akara ezen Alexander menni
 Mert az egész föld nép mind kezde engedni
 De mikor nem vélne hálofaját együ'
 S' ég, Afrikonban áll a egész eseti.

Darius, ki vala a' Persák Királya
 Minden gazdagsággal törhig vala rakva
 De a' végét nérd meg, kérlek miként jára
 Ellenség kezében adja hű szolgálja.

Minden állapotját így játkodoztattya
 A' felföbbségről alsóbbra szállittya
 De a' virtusokon nincs semmi hatalma
 Neha ugyan kiségy akadályoztattya

Néhediz Del szinben vala híred s neved
 Rogozva villogzott Uri Tekinteted
 Főknél s alsóbbaknál egész Betrükketed
 Meg volt, mert virtusban bőréked volt néked

Mellyet nem méltak az Indusi kintsért
 Irmos Herculesi s Hectori erőért
 Hanem nagy dolgok friss folytatásáért
 S nagy Rendekhez való igaz követségért.

Mind ezert mutatták érdeme, Tisztségid
 Bokrossával való ország Hivatalid
 Neha nem szabhattak ahoz titulusid
 Mert maganagrasra nem vitték virtusid.

Judván
 58

Tudván hogy nem marad az jutalom nélkül
Kiben é' lakozik, foly dolga kényeül

Nem sok idők múlva Királyi székben ül

Hogy ha irigyei nem támadnak körül,

De az, ritka példa, kinek jól foly dolga

Es virágosva áll ki nyílt zöld Laurusza

Stündöklök homlokán fényes Phosphorusza

Hogy ne lenne végre sötét Hesperusza.

A' mint legközelebb most be tellyesedett

Mikor napod fényre kis felhőben esett

De Estaki szélről ez el szelgeftetett

Mely vala ez helyben örvé szerkesztetett.

Mely soha örökké többé ily változást

Ne szenvedjen Eclipsisi fogatkozást

Hanem míg az Egen Nap téken maradást

Addig híred neved tegyen virágzást

A' közönséges jó elé' mordittása,

Rövid életedet Isten vig napokra

Juttassa sokaknak s néküinkis hasznunkra

É' tsékely Verseknék kik vagunk Authora.

Az aranyat ugyan rosda meg nem fogja

Az Oh Esztendőből mégis szemved molska

Jörk.

Endre

Jörlödzék el azis ámbár kevés volna
 És ez keltendővel legy meg újítatva. -

Amen.

Leírta Kés Kadátsi Simén János^{1.k.} Alsó Siménfalui
 Unitárius Pap, Sept. 18^{án} 1877[?] Évben.

Vege

Yovellon i Dófalvi 1703 -
ben est verse XIXa m. más olatnál